

Saldo per koe als grootste drijfveer

Veel liters maken met veel kilogrammen vet en eiwit. Daar draait het om bij de familie Snauwaert. Met een gemiddelde dagproductie van 36,6 kilo melk zijn ze al goed op weg. ‘Vaak zit het in het aanscherpen van de kleinste details’, zegt zoon Brent, die samen met vader Stefaan en moeder Christel alles uitspit op het vlak van fokkerij, voeding en management.

TEKST JUSTINE POPPE

Twee keer daags drie uur melken. Dat is nu verleden tijd bij familie Snauwaert. Vorig jaar vervangen twee melkrobots het dertig jaar oude 2x6-visgraatsysteem. En de melktank van 12.000 liter maakte plaats voor een nieuwe 18.000 liter grote verticale tank, die buiten staat te blinken. In 1996 nam Stefaan Snauwaert (51) samen met zijn vrouw Christel Gevaert (50) het bedrijf van zijn vader over. Sindsdien is er veel veranderd. Zo bouwden ze de potstal in 2011 om tot een 0+3-ligboxenstal voor 125 koeien. Maar het oorspronkelijke visgraatmelksysteem bleef. ‘Het melksysteem was echt op’, zegt Christel, die meestal molk. De familie investeerde ook in twee robots vanwege het arbeidsgemak, de goede melkprijs van 2022 en de VLIF-steun op het investeringsbedrag van 30 procent.

Gemiddeld veertig liter per dag

‘Samen met de komst van de robots kwam ook onze zoon Brent (24) in het bedrijf’, vervolgt Christel. Met

Zerkegem

BEDRIJFSPROFIEL

eigenaren	Stefaan (51, op de foto rechts) en Brent (24, links) Snauwaert en Christel Gevaert (50, midden)
aantal koeien	125 plus 85 stuks jongvee
rollend jaargemiddelde	12.299 kg melk met 4,07% vet en 3,39% eiwit
grondgebruik	30 ha blijvend Engels raaigras, 10 ha gras voor mais, 10 ha wintertarwe, 5 ha aardappelen, 5 ha vezelvlas en 35 ha mais

‘In Nederland doet bijvoorbeeld negen op de tien boeren aan mpr, hier in Vlaanderen is dat slechts twee op drie.’ Boeren laten daarmee volgens de veehouder saldo liggen, iets waar hij zelf heel hard naar streeft. ‘De makkelijkste weg naar een hoger voersaldo is het verhogen van de melkproductie’, zegt Snauwaert. En zijn zoon is het daar helemaal mee eens.

Meer dan 150 kilogrammen vet en eiwit

Het maakt dat hun dieren vooral liters moeten maken. ‘Die extra liters leveren meer kilogrammen vet en eiwit op die uitbetaald worden door de melkerij’, zegt Brent. Die visie uit zich uiteraard in de stierkeuze. ‘Stieren moeten vooral meer dan 150 kilogrammen vet en eiwit vererven’, duidt Snauwaert. ‘Maar ook melksnelheid en speenplaatsing zijn met de robot niet weg te denken. Daarnaast wil ik een goede ruwvoerkoe met veel inhoud en kracht.’ Met een verwijzing naar 6665 liter ruwvoermelk per koe per jaar in zijn Liba-boekhouding onderstreept hij zijn fokdoel. Dit doet hij met 31 kilogram krachtvoer per 100 liter meetmelk en 13,91 euro per 100 liter meetmelk krachtvoerkosten. In het SAP ligt de grootste focus dan ook op de hoeveelheid melk. Het bedrijf zet stieren in als Producer, Glory, Parker, Tyrol, Anvil, Madden en Hammerhead. ‘Met deze fokkerijkeuze willen we elke robot- of ligplek zo efficiënt mogelijk benutten’, geeft Brent aan. Bij die uitspraak neemt zijn vader de Liba-boekhouding erbij. Met een saldo per koe van 2445 euro behoort het bedrijf tot de tien procent beste bedrijven van de Liba-boekhouding. ‘Saldo per koe is het eerste waar ik naar kijk’, zegt Snauwaert. Om dat saldo zo hoog mogelijk te houden moeten de koeien zo snel mogelijk pieken in melk. Vaarzen laten ze daarom afkalven op een leeftijd van 24 à 25 maand. ‘Want uitgegroeide vaarzen pieken hoger’, stelt Brent.

Robotgeschikte en hoogproductieve vaarzen

In de stal geeft de groep van de oudere koeien met gemiddeld 39 kilogram het meeste melk. ‘Eigenlijk zou het aandeel oudere koeien ten opzichte van het aandeel vaarzen en tweedkalfskoeien moeten stijgen’, vindt Stefaan, die hier een uitdaging in ziet. Met een vervangingspercentage van 31 procent heeft de familie jaarlijks veer-

3,1 robotbezoeken per dag produceren de dieren nu gemiddeld 36,6 kilogram melk. Dat brengt het rollend jaargemiddelde op 12.299 kilogram melk met 4,07 procent vet en 3,39 procent eiwit. Mooie cijfers voor een buitenstaander, maar voor de familie kan het altijd beter. ‘Ik wil gemiddeld 40 liter per dag melken’, stelt Stefaan, die daarnaast ook meer kilogrammen vet en eiwit wil. Brent is het met hem eens. ‘Vaak zit het in het aanscherpen van de allerkleinste details’, zegt hij. Volgens Stefaan zijn er drie dingen nodig voor een topproductie. ‘Voeding, management en fokkerij’, somt hij op. ‘Fokkerij is het goedkoopste en makkelijkste instrument om topproducties te halen.’ Als voorzitter van de CRV-afdeling Brugge-Kortrijk en tien jaar lid van de CRV-ledenraad is fokkerij dan ook zijn stokpaardje. ‘Vlamingen hebben op dat vlak nog veel in te halen op Nederlanders’, beweert Snauwaert, die daarmee doelt op het lagere percentage boeren dat doet aan vaarzen keuren, SAP, het laten bepalen van genoomfokwaarden en mpr.

Links: de familie wil koste wat kost de ruwvoerwaliteit in de kuilen goed houden

Rechts: sinds kort probeert het bedrijf acht ligbedden uit die het comfort van diepstrooiselboxen moeten evenaren

tig nieuwe vaarzen nodig. 'En die moeten tot de top van onze stal behoren', zegt Brent. Vergunningstechnisch heeft de familie ruimte om een tiental stuks jongvee meer te houden dan nodig is. Dat zijn ze ook van plan te doen. De vaarzen moeten zich eerst bewijzen. Produceren ze onder het huidige daggemiddelde van 36,6 kilogram melk, dan worden ze verkocht. 'Ik wil eerst zien hoe de vaarzen het in de praktijk doen', verklaart Stefaan. 'Een kalf wil ik namelijk niet met genoomfokwaarden al op productie gaan beoordelen.' Wel gebruikt hij genoomfokwaarden om te bepalen op welke pinken hij een embryo inzet. Die embryo's komen deels van hun beste productiedieren, die ze af en toe spoelen. Daarnaast implanteren ze ook CRV-embryo's via het Elite-programma.

'Hoe meer robotgeschikte en hoogproductieve vaarzen we hebben, hoe efficiënter een ligplaats in de stal wordt benut en hoe hoger ons saldo per koe wordt', verklaart Stefaan, die hier duidelijk energie van krijgt.

Van Italiaans naar Engels raaigras

Het draait niet alleen om fokkerij bij het behalen van een topproductie. Ook het voer moet honderd procent kloppen. 'We streven naar gras met 170 gram eiwit per kilo droge stof en een goede verteerbaarheid', vertelt Brent. Hiervoor maait de familie steevast om de vier à vijf weken. Italiaans raaigras willen ze in hun teeltplan beperken. 'Met Engels raaigras haal je over het jaar heen hogere eiwitwaarden binnen', vindt Stefaan, die een lasagnekuil maakt van de eerste drie snedes. 'Kwaliteit gaat hier boven kwantiteit. Met ons ruime areaal gras kunnen we ons dat permitteren.'

De ruwvoerwaliteit in de kuilen wil de familie koste wat kost goed houden met inkuilmiddelen als Bonsilage. 'We kunnen er slecht tegen als kuilen vem of eiwit verliezen door broei', zegt Stefaan. 'Dat is alleen maar verlies.' Ondanks hun ruime areaal gaan de koeien niet meer de wei in. Dit om de melkproductie zo constant en hoog mogelijk te houden. Dit doen ze met een stalrantsoen van 8 kg ds mais, 6 kg ds voordroogkuil, 2 kg ds perspulp, 2 kg ds soja 49, waarvan 1,3 kg ds in de robot en 0,7 kg soja in het tmr-rantsoen, en 1,9 kg krachtvoermengeling bestaande uit gerst, koolzaad, mineralen en vetten. Daarnaast krijgen de koeien productieafhankelijk tot maximum 5 kilogram krachtvoer in de robot. Volgens de familie valt er ook op andere zaken te win-

nen. Tweemaal daags voeren en het schoonhouden van de voergang voor een goede voeropname zijn daar voorbeelden van. Brent liet verder door kenniscentrum Inagro een drinkwaterstaal analyseren op chemische en bacteriologische eigenschappen. Hiermee wil hij de smakelijkheid van het drinkwater verbeteren. 'Het draait niet alleen om voer', geeft hij mee. 'Ook een goede wateropname is belangrijk voor de melkproductie.'

Ligbedden of ventilatoren

Ook over koecomfort wordt er nagedacht. De koeien liggen op rubberen matten met daarop een laagje zaagsel. Sinds kort probeert het bedrijf acht nieuwe ligbedden van 14 centimeter dik, die volgens de producent het comfort van een diepstrooiselbox evenaren. Die nieuwe ligbedden hebben volgens Stefaan bij de koeien duidelijk de voorkeur. 'Het zijn de ligplaatsen die het eerst vol zijn', zegt hij. Hij denkt eraan deze matrassen te installeren op de rij ligbedden tegen de gevel van de 0+3-stal. Want daar liggen in de zomer de koeien het minst. 'Als het warm is, verzamelen de koeien zich onder de rij verticale ventilatoren naast de voergang', zegt Stefaan. De Cowhouse-ligbedden moeten ze als het ware naar het andere staldeel lokken. 'Of we plaatsen een extra rij ventilatoren', vervolgt Snauwaert, die er nog niet goed uit is. 'Alles in het belang van de koe.' |

Extra foto's online

Meer beelden van het bedrijf van Snauwaert in Zerkegem zijn te vinden op de website van Veeteelt.

 Fotoserie op veeteelt.nl